

Gud i moderskapet.

Gode Gud, jag ber, skydda kvinnan och den ojämförbart mäktiga, men också utsatta och sköra gåva moderskapet innebär och det ofattbara värde det bär för mänskligheten.

Nu talar jag inte om den materialiserade "mammaroll", som beräknas i kvoterade timmar och pengar, kalkylerad och beslutad av politikens mer eller mindre galna måttstock, i jämställdhetens namn. Inte heller lägger jag in olika värderingar, grundade i den ideologiska kampen, huruvida kvinnans frihet och utveckling avgörs genom valet att antingen arbeta genom att ta hand om sina egna barn hemma eller välja en spikrak yrkeskarriär som förvärvsarbete. Nej, jag talar om det moderskap varje kvinna skänkts av Herren själv. Den existentiella essensen av att bära liv av Gud.

Det handlar heller inte om hur många barn en kvinna fysiskt fött eller inte fött. Moderskapet givet av Gud finns i kvinnans väsen, i Guds fullkomliga skapelse av henne. Det ger kvinnan en möjlighet att uppfyllas av den förnimmelse av helighet som detta skänker. Det ger en form av närhet till Gud, som inte givits mannen, men det gör henne varken bättre eller mer god - bara unik i sin gestaltning och förmåga, genom gåvan. Kanske är det därför jag, som kristen kvinna, lider så av att se den förlust som åsamkas oss kvinnor idag, när moderskapet förringas och negligeras i allt större omfattning.

Det handlar inte om att döma, fördöma, försköna, upphöja eller tillbedja moderskapet i de olika former det kan gestalta sig i livet hos den enskilda kvinnan. Det är istället väsentligt att, som troende kristen, se det djupa och den kunskap och vägledning Gud gett oss kvinnor, genom att förhålla oss till modern i oss. Det ger en möjlighet att omfamna Livet, närma oss Jungfru Maria - utan världens alla förutfattade meningar - och förstå vad Gud visar oss i detta. Vi måste ständigt be Gud om hjälp att öppna våra hjärtan och ta emot Hans vägledning i uppgiften.

Världen vill slå split mellan oss kvinnor genom att använda moderskapet i kamp mot varandra. Vi väger, mäter, jämför och bedömer i materialismens invanda begränsande mönster. Idag står en hätsk och onyanserad kamp, med oförsonlig

retorik och hård argumentation, i frågan om rätten till fri abort kontra det ofödda barnets rätt. I detta spel, som blivit politik utan etik, är både kvinnan och barnet förlorare tillsammans. I grunden är det moderskapets värde som helt måste offras för världens "frihet". Världens frihet kräver liv.

Vi kvinnor stämplar varandra som onda eller goda och som kristen vet jag vilken kraft som vinner på det. Satan vill inte liv, omsorg, förståelse eller försoning. Han splittrar, förgör och förintar.

Ingen vet en enskild kvinnas förmåga att känna Guds mening med att vara livsbärare. De kvinnor som på olika sätt förlorat sina ofödda barn, kanske kan förnimma moderskänslan, som deras sorg väcker, starkare än de kvinnor som utan umbäranden fått gåvan att föda barn. Samma för de kvinnor som bär förlusten av att aldrig ha fått bli gravida. Vem vet något om bevekelsegrunderna hos varje enskild kvinna som genomfört en abort. Hon kan vara förtvivlad, förledd, förtryckt eller helt oförmögen, likväl som förtappad eller förhärdad i sin situation. Men hon är aldrig bortom Guds nåd.

Ångern och förtvivlan, när den än drabbar och även om insikten kommer sent, utlöses av den tomhet och förlust av liv, som det uteblivna moderskapet väcker. Förlusten av liv delar både den kvinna som förlorat ett efterlängtat barn och den kvinna som bittert ångrar sin abort. I moderskapet möts vi kvinnor, alla av Gud skapta.

Som troende kristna skall vi inte döma och fördöma i första hand, trots att vi vet Guds vilja till liv. Vi kan heller aldrig mötas med moderskapets förintelse som utgångspunkt för ett kristet liv. Därför måste vi ta ställning för livet redan i moderlivet. Se Gud i moderskapet. I vår ofullkomlighet kan och måste vi alltid sträva mot och i bön ropa efter Livet. I Herren Jesu Kristi namn. Amen.

Ann Lång